

komme ind paa noget ganske Andet. De Herrer ville se, at i § 7 er der ogsaa en Bestemmelse om, at Ingen kan nægtes Optagelse i en Sygekasse, naar han fyldestgjør de ovenfor foreskrevne Betingelser. Det er jo en ligefrem Følge af, at der hdes Statsbidrag, og det staar i nær Sammenhæng med § 6, at Enhver, naar han flytter, skal kunne forlange sig optaget som Medlem af en anerkjendt Sygekasse. Saa har man opholdt sig over, at Ingen maa være Medlem af flere anerkjendte Sygekasser. Det ærede 4de kongevalgte Medlem (Kahser) imødegik allerede denne Anskuelse; jeg skal sige Noget derom og da gøre opmærksom paa en anden Bestemmelse i Lovforslaget, som forekommer mig at gøre det aldeles utvivlsomt berettiget, at man træffer en saadan Bestemmelse. Det er § 13 andet Stykke. Der staar der, at forsaavidt som Sygekassens daglige Hjælp ikke gaar til Maximum, nemlig $\frac{2}{3}$ af Arbeidsfortjenesten, skal det rettes saaledes, at den Vedkommende gennem Extrapremier kan forsikre sig ved denne Hjælp af indtil $\frac{2}{3}$ af Arbeidsfortjenesten. Det forekommer mig, at dette maa være fyldestgjørende med Hensyn til Løsningen af det Spørgsmaal, her nærmest har været Tale om; naar Vedkommende kan faae den Hjælp, som maa anses for passende, saa at give ham Afgang til at gaa ind i en ny Sygekasse med Subvention af Staten, det forekommer mig at være et ganske urimeligt Forhold. Jeg kan slet ikke forstaa, hvorledes man har kunnet tænke sig noget Saadant. — § 8 udtrykker i Klarhed dette, at det skal være Alvor med Sygekassen, den skal være i Stand til at fyldestgjøre de Krav, som maa stilles til den, og hvorledes man vil udtrykke dette, er i mine Dine en mere ligegyldig Sag; i den Henseende kunne vi nok enes. Derimod har man opholdt sig over, at Medlemsbidraget skal kunne indrives ved Tvang og Udpantning, og at Arbeidsgiveren kan komme til at indeholde Bidraget. Maa jeg gøre det ærede Medlem, der nævnedes dette Sidste, opmærksom paa, at det efter min Mening kun kan ske, naar Sygekassen anmelder det til Arbeidsgiveren og med den vedkommende Sygeforsikredes Samtykke. Det er imidlertid et Forhold, som let vil kunne ordnes; jeg sætter ikke særlig Pris paa denne Bestemmelse. Hvad Udpantningsspørgsmaalet angaar, ville ærede Medlemmer, der ville gøre sig bekendte med Motiverne, se, at det er Noget, som allerede nu kan lade sig gøre. Netten dertil kan gives og gives oftere efter Andragender fra Sygekasserne selv. Næringsloven af 29de. December 1857 m. B. inde-

holder lignende Bestemmelser. Jeg har troet, at det var en Ret, som Sygekasserne vilde sætte Pris paa at faae, men feiler jeg deri, er det Noget, vi vel nok ville komme ud over.

Det store Spørgsmaal om, at det Offentlige skal tilsvare Halvdelen af Sygekassens samlede Medlemsbidrag, har jeg allerede udtalt mig om. Jeg har indtalt mig imod, hvad der er foreslaaet om de 6 og de 3 Kr., saa jeg behøver næppe udførligere at dvæle ved dette Punkt. Der staar i samme Paragraf Bestemmelsen om det kommunale Bidrag eller rettere om, at det offentlige Bidrag, der først udredes som Statsbidrag, efterhaanden skal gaa over til et kommunalt Bidrag. Det forekommer mig en ret naturlig Ordning, naar man ser hen til, at Kommunen er den forsørgende Autoritet her til Lands, at Statens Lovgivning har ordnet det saaledes, at Kommunen er den forsørgende. Det er ogsaa fra forskjellige Sider indrømmet, at der kan være god Grund til denne Regel, og vi kunne jo nærmere komme til at forhandle om dette Spørgsmaal. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa det sidste Stykke af Paragrafen, hvor der staar, at Hospitalshjælp og andre lignende Ydelser fra Kommunernes Side kunne efter Sygekassenspektørens Indstilling og med Indenrigsministerens Samtykke helt eller delvist træde i Stedet for de her omhandlede Pengetilskud. Denne Bestemmelse søger at slutte sig til det nu Bestaaende, hvor man t. Ex. i Kjøbenhavn giver nogen Medsættelse til Sygekasserne. Forøvrigt er det hele Hospitalspørgsmaal meget vanskeligt, blandt Andet fordi det er et kommunalt Spørgsmaal. Det er Kommunerne, som eie og bestyre Hospitalerne, og det er ikke let for Lovgivningsmagten at stride ind i dette Forhold, efterom det nu er ordnet. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Forholdet til Sygehuseene jo er ordnet meget forskjelligt paa de forskjellige Steder. Der er et Amt her i Landet — et æret Medlem fra Frederiksborg Amt, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (P. Pedersen) nævnedes det i Gaar — som giver frit Hospital til Alle og Enhver. Det er Frederiksborg Amt og ikke Frederiksborg By. Det er en meget aktiv Foranstaltning, som har gjort stor Bylle, men som ogsaa medfører meget betydelige Byrder, og om man i det Hele tør gaa til at kræve en saadan Ordning gennemført, turde dog maasse være tvivlsomt. Der er andre Steder, f. Ex. i Kjøbenhavn, hvor man om ikke giver gratis Indlæggelse paa Hospitalerne til Alle, saa dog giver Medsættelse til Sygekasserne, og der er nogle